

АЗЕРБАЙДЖАН ЖАЗЫЧЫЛАРЫ ИТТИФАҒЫ ВЭ АЗЕРБАЙДЖАН ЛКМН МН-НЫН ЭДӨБІ.
БӘДИИ ВЭ ИҚТІМАИ-СИЈАСИ АЈЛЫҒ ЖҮРНАЛЫ.

ТӨШӨККҮР

Чөкди арадакы гара пөрдөни,
Деди пычылтыјла:—Артыг о јатды.
Оғлуну јатырыб,
О сүздү мөни,
Халаты чыхарыб көнара атды.

Севкиден бир көлмө данышмадыг биз.
Көрүшдүк,
Севишдик,
Анчаг севокисиз.

— Чохдан һөјатыма түпүрмүшөм мөн.
Гадын палтарында кишијдим...
Бирдөн

Дөнүб гадын олдум.
Сөн ишә бах бир.
Күлмөли дејилми?
Лап күлмөлидир.

Еһтирас одуна алышыр үрөк,
Чырпыныр, чырпыныр.
Бу да бир ојун.

Мән гызмыш, мән һарын бир чанавартөк
Онун јатағына кирмишөм бу күн.

Үрөк гурд баласы гысылыб мәнә,
Ахыр көз јашлары...
Сыхылырам мән.
Онун миннәтдарлыг төшөккүрүнә
Јаныб јакылырам һөчәләтөмдән.

Мән она төшөккүр еләмәлијкән
О мәнә төшөккүр еләјир нәдән?
Ишә бах, севилиб-охшаныб дејә
Төшөккүр еләјир гадын кишијә.

Белә де иш олар?
Унутдуг нәдән
Онун башымыза тәч олдугуну.
Биз салыб гадыны мәртәбәсиндән,
Кишијлә бир тутдуг, алачтдыг ону.

Дүнјада һәр кәсин өз јери варкән
Адамлар һәрдәса бир аз чашыбдыр.
Гадынлар,
гадынлар кишиләширкән
Кишиләр-дә дөнүб гадынлашыбдыр.

Титрәјир вүчуду бајәгдән бәри,
О, севакидән өзкә нә билир бу дәм!
Чинсини итирән онун көзләри,
Гадын көзләринә чеврилир бу дәм.

ЈЕВХЕНИ ЈЕВТУШЕНКО

О мәнә јөнәлди,
Мән дөндүм саға.
Дејәсән утанды...

Сәјриди көзләр,
Илаһи, гадыны гадын сәјмаға
Ахы нә вармыш ки...
Чәтиндир мөкөр?

ЈОРУЛМА

Прометей кими
сағыр көјләрдән
Атөшин сиррини оғурладың сән.
Инди дә јорулма,
өз чијәрини
Чајнаглы гартала једирмәјиндән.

Һеч заман јорулма јорулмамагдән.
Јорулма хејирхәһ адам олмагдән.
Јорулуб усанма дәлилијиндән,
Анчаг ағлыны да көл унутма сән.
Бүтүн өмрүн боју өзүнү јандыр,
Амма ахырадәк јәнма, амандыр.

Керчәјә дөнмәјән көзләмөләрдән
Јорулма!
Көзәлдир өмрүн һәр чағы!

Жорулма дөрдлөрдөн,
дөрдөндөн дө сөн
Үстүн тут дөрдлөрө ортаг олмагай!

Жорулма,
Усанма,
Безме һеч заман
Чаваб тапмадығын суалларындан.
Сән буну анла ки, чавабсызлығын
Өзү дө башга чүр чавабдыр јөгин.

Жорулма инсандан,
Ғалабалыгдан!
Әслиндө инсандан безмөк чох асан!
Јормасын көзүнү чөл дө, байыр да,
Сән она бахсан да хөстөханадан.

Усанма,
Ајрылма өлөнөдөк сән
Лап гоча олсан да чаанлыгындан.
Чирикниһ өнүндө сонсуз гөзөбдөн,
Көзөллиһ өнүндө һейранлыгындан.

Өлөндөн сонра да һейрхәһ инсан
Өлмүр,
Јашајыркән көзөл ишләри.
Безикмөк билмөјөн өз көлкәнлә сән
Ојат јухусундан безикмишләри.

МАЈАКОВСКИНИН АНАСЫ

Көһнә креслосуна бу күн чөкүб о јөнә,
гулаг асыр сәкитчә
Чаған гонагларынын сөзүнә, сөһбәтинә.
«Бағдаддан кәтирилмиш

һейвә мүрәббәсиндән
јөјин... о да сөвәрди буну...»
Дүшүнүрәм мән:
Јөгин анадан өтрү оғлунун гаш-габағы
Көдәр иди, гәм иди.

Оғлу һәмишә арыг,
һәмишә зөкәм иди.

Ана үчүн о јалныз
Чөјү искидләмәли, јатағы салынмәли
Адиңә бир оғулду.
Ана елә билир ки,
О, бир өлкә үчүн јох, ана үчүн доғулду.
Ана ону дүјәрды...

О ким үчүн дарыхыр, о нә үчүн
сыхылыр—

Көзүндөн охујарды...
Анчаг дөрк етмәдији шејләр дө аз
дејилди.

Ана буну да билди.
Белә дөғигәләрдә
Аһ чөкиб
гәм јөјәрди
Оғлунун көјнәјини алыб үтүлөјәрди...
Оса ше'р охујарды гәзәблә күрсүләрдән.
Ана билирди,
јөнә

Ғајыдачаг...
Башыны
гојуб онун дизине

Динчөләчөк баласы—
Онун чийрпарасы.
Володјасыз бу һәјат онун үчүн чәтинди,
Көһнә креслосунда ана отуруб инди...
Бу күн јөнә гонаглар

—она оғлундан дејир.
Онун әгидәсиндән, онун јолундан дејир.
Дејирләр, о өлмәјиб, о бизимлә
биркәдир,

О јашајыр,
Чөркәмиз елә һәмән чәркәдир.
Ана бу хош сөзләрә
гулаг асмыш мин кәрә.
Бу сөзләр бир тәсәлли, ади үрәк-дирәкди,
Анајаса

бирчә шеј,
төк бирчә шеј кәрәкди:
Оғлу онун дизине јөнә дө баш гојәјды...
Астача үјүјәјды...
Ана да сығал чәкиб онун кур сачларына
Дејәјди һәрдән она:
«Папирок зәһримары чох чәкирсән,
атсана...».

ДӘРИНЛИК

В. Соколова

Кәминин фит сәси ләрзәјә салды
Шамлара бүрүнмүш әнкинликләри.
Аңгара чәјыны биз сејр едирдик
Дуруб көјәртәдә сәһәрдән бәри...
Елә бил дајаныб кәми јериндә,
Чәј ахыб кәдирди ләпәләриндә.
Дашлар көрүнүрдү чәјын дибиндә
Јашыл дөғәләрәһин шәффафлығындан.
Елә санырдым ки, тохунмаг олар,
Бу чәјын дибини әлини атсан.
Дәриндир...
Сујунун дурулуғундан
Дәринлик билинмир ахы чох заман.
Бу да хаталыдыр...
Сәбр елә бурда.
Дәринлик ахтарма һәр дурулуғда!
Шәффафдыр, дурудур балача чәјлар,
Мәкәр о чәјларда дәринлики вар!
Башга бир мәтләбә кечәк бу јердә,
Көрүнән тәрәфләр алдатмаз мәни.
Буланыг, сујујла кәлмәчәләр дө
Көстөрмәк истәјир «дәринлијини».
Чәј олмаг истәрәм, ишыгы, ејдын,
Ахындан галмајым бир саат, бир күн.
Өлчүјә кәлмәсин һәм дәринлијим,
Һәм дө дибимдәки дашлар көрүнсүн.

Һеч нәји јарымчыг истәмирәм мән
Јери дө,
көјү дө мәнә тамам вер.
Јаман зәһләм кәдир јарымчыг ишдән,
Тамлығда көзәлдир чәјлар, дәнизләр.

Һәјат, һиссәләрә бөлмә сән мәни
Там олмаг истәрәм,
Јалныз там олмаг!
Истәр сәәдәтин, истәрсә дәрддин
Бүтөвү көзәлдир, бүтөвү аңчаг.

Јарысы көзәлдир јалныз балышым.
Јатасан сәкитчә әлин үзүндә,
Јана бармағында үзүјүн гашы,
Севким үрәјиндә,
Әксим көзүндә.

ҺӘСӘД

Ғибтә еләјирәм...
Бах бу сиррим
Әвәлләр һәмидән мән кизләдәрдим.
Һәрдәсә бир оғлан јашыјыр, дүзү
Һәсәд апарырам мән она деим.

Вуруша билмәздим онунтәк мән дө,
О нә һилә билар,
Нә дө фырылдаг.
Сәдәјди, көзәлдир күлүшләриндә,
Онунтәк күлә дө билмирдим аңчаг.

Онун сифәтиндә чырмаг изләри,
Мәнил һәр ишимдә сәлиғә варды.
Китаб охујанда, бәзи јерләри
Ихтисар едәрдим,
О охујарды.

Сөзүнү дејәрди ачыг, бирбаша,
Һеч кәсә пис иши бағышламазды.
Һәр иши сонәдәк чыхарды баша,
Јарымчыг ишләри о хошламазды...

Кәсәрди «дүјүнү» ача билмәсә,
Мән кәсә билмәздим,
Бу иди дәрдим.
Севдисә... сонәдәк сөвәрди...

Мәнсә,
Бир күн
Севдијимдән дөнә биләрдим....

Күләрдим
Ғибтәми кизләдәндә мән.
Куја сәдәләвһәм, ганмадым сәни.
Тәсәлли верәрдим өзүмә һәрдән:
«Һәр кәс јөјәчәкдир өз гисмәтини».

Аңчаг унутмарам, бир оғлан да вар,
Аша билмәдијим дағлары ашар.

Төрчүмә едәни
Бөхтијар ВАҺАБЗАДӘ.